

question as to who are the persons who have the right to bring suit and what are their respective rights. Such limits of liability constitute maximum limits and may not be exceeded whatever the circumstances which gave rise to the liability.”

Article IX

Article 25 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“Article 25

In the carriage of passengers and baggage, the limits of liability specified in Article 22 shall not apply if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the carrier, his servants or agents, done with intent to cause damage or recklessly and with knowledge that damage would probably result; provided that, in the case of such act or omission of a servant or agent, it is also proved that he was acting within the scope of his employment.”

Article X

In Article 25 A of the Convention – paragraph 3 shall be deleted and replaced by the following:

“3. In the carriage of passengers and baggage, the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the servant or agent done with intent to cause damage or recklessly and with knowledge that damage would probably result.”

Article XI

After Article 30 of the Convention, the following Article shall be inserted:

“Article 30 A

Nothing in this Convention shall prejudice the question whether a person liable for damage in accordance with its provisions has a right of recourse against any other person.”

sat i denne konvention, uden præjudice for spørgsmålet om, hvilke personer, der har retten til at anlægge sag, og hvad der er deres respektive rettigheder. Sådanne ansvarsgrænser udgør maksimumgrænser og må ikke overskrides, uanset de omstændigheder, der gav anledning til ansvaret.«

Artikel IX

Konventionens artikel 25 udgår og erstattes af følgende:

»Artikel 25

Ved befordring af passagerer og rejsegods gælder de ansvarsgrænser, der er angivet i artikel 22, ikke, hvis det er bevist, at skaden var en følge af en handling eller unndladelse, der skyldtes befordrerens, hans ansatte eller agenter, begået med hensigt til at forvolde skade eller hensynsløst og med viden om, at skade sandsynligvis ville opstå; i tilfælde af, at sådan handling eller unndladelse skyldes en ansat eller agent, er det dog en betingelse, at det også er bevist, at han handlede i sin tjeneste.«

Artikel X

I konventionens artikel 25 A udgår stykke 3 og erstattes af følgende:

»3. Ved befordring af passagerer og rejsegods skal bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 ikke gælde, hvis det er bevist, at skaden var en følge af en handling eller unndladelse, der skyldtes den ansatte eller agenten, begået med hensigt til at forvolde skade eller hensynsløst og med viden om, at skade sandsynligvis ville opstå.«

Artikel XI

Efter konventionens artikel 30 indsættes følgende artikel:

»Artikel 30 A

Intet i denne konvention skal præjudicere spørgsmålet om, hvorvidt en person, der er ansvarlig for skade i overensstemmelse med dens bestemmelser, har en ret til regres mod nogen anden person.«